

Dragi



!

Danes sva z



za vas pripravili novo

zgodbico – iz



zbirke slovenskih basni

Leni



.

Pa začnimo ...

Bila je huda



, povsod



, povsod

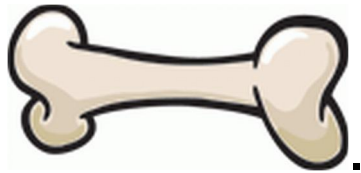


in



je

zeblo do



»Zakaj nimam

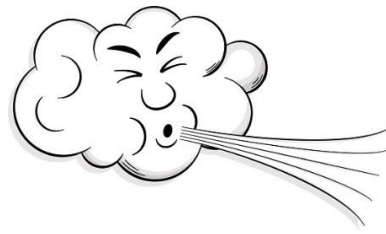


?« si je mislil. »Ko bi jo

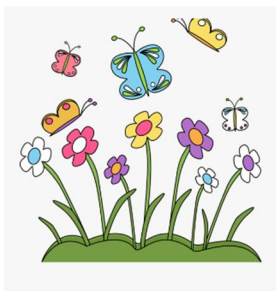
imel, me ne bi zeblo. Na toplem bi



še vedel ne bi za ta ostri



. Ja, takoj



si postavim



, samo še

toliko počakam, da se



stali.«

Prišla je



,



je skopnel, a



ni zidal



. »Kaj bi hitel, saj

je še



«, si je mislil. Prišlo je



,



je grelo



pa: «Kaj bom s



?!

Še v



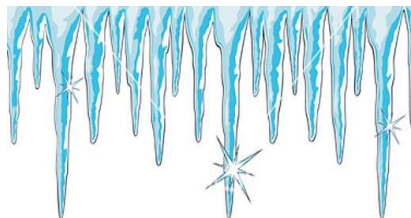
mi je prevroče!« Prišla je



in za jesenjo



Spet je pritisnil



in



je

prezebel kot



poprej. Kajti nobena

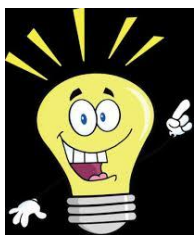


se ne



kar sama ...

KONEC !



je nauk te zgodbe? Še enkrat



zgornjo poved.



Ne pozabite na



Pozdravček od nas



!